

Verrassend hedendaags in het antieke Rome, deze kerk van Richard Meier. Favoriete plek van Pierre-Paul Walraet. © KNA-Bild

Mensen maken de stad

Toon Osaer

De meeste Vlamingen werkzaam in kerkelijk Rome staan in dienst van hun orde of congregatie. Zo ook Pierre-Paul Walraet. Deze, naar Vlaamse normen, jonge kruisheer is assistent van de generale overste van zijn orde. Hij leeft en werkt intussen tien jaar in Rome, al nuanceert hij dat meteen. Een groot deel van zijn tijd gaat immers naar het bezoeken van gemeenschappen van kruisheren over de hele wereld.

Vlamingen in Rome. Pierre-Paul Walraet

AMPER veertig, werd Pierre-Paul Walraet in 1997 door het generaal kapittel van de kruisheren verkozen tot assistent van de generale overste. Meteen moest hij ook het vertrouwde Vlaanderen inruilen voor de Eeuwige Stad.

Walraet verwelkomt ons in een fraai gerestaureerd pand midden in het antieke Rome, aan de voet van de Palatijn. Vlakbij vind je de Boog van de Geldwisselaars, even verderop de Boog van Janus evenals het Circus Maximus. Niet te verwonderen dat het tuinpad is geplaveid met antieke stenen. Hier en daar valt zowaar nog een inscriptie te ontcijferen.

„We huren dit pand van het vicariaat Rome”, verduidelijkt onze gastheer. „In 1993 werd het huis bij de explosie van een bomauto ernstig beschadigd, net als de prachtige kerk van San Giorgio in Velabro, die wij bedienen. De restauratie maakt dat we nu een comfortabel klooster bewonen.”

Pierre-Paul Walraet © Toon Osaer

De cellen van de paters, eigenlijk reguliere kanunniken die leven volgens de regel van Augustinus, zijn klein, sober, maar functioneel. Tussen de schaarse souve-

nirs ontwaren we een Chiroverleden. „Mijn jeugd bracht ik door in Achel, in de schaduw van trappistenabdij De Kluis. Daar groeide ook mijn roeping. Na mijn legerdienst besloot ik er in te treden, maar gaandeweg kwam ik tot de ontdekking dat het strikte contemplatieve leven niet mijn weg was. Intussen was ik door de weekends *Geboeid door Jezus van Nazareth* in contact gekomen met kruisheer Toon Thijs. Het evenwicht tussen een religieus gemeenschapsleven en een apostolaat buiten sprak me zeer aan. In 1984 begon ik mijn noviciaat bij de kruisheren en volgde Kerkelijke Studies in Leuven. Een intense periode van studie, waarin ik leerde zo in het leven te staan, dat je probeert uit elke situatie iets te leren voor jezelf. Om je aldus aanhoudend te verrijken, intellectueel en menselijk.”

Dat komt hem in z'n huidige functie goed van pas, onderstreept Pierre-Paul Walraet. „Als

assistent van onze magister-generaal volg ik mee onze gemeenschappen in West-Europa, Congo en Brazilië. Dat houdt ook geregeld canonieke bezoeken aan die gemeenschappen in. We verblijven dan telkens drie tot vier dagen in elk klooster. Door gesprekken en meelevens- en -vieren evalueren we er het religieuze leven. Desgevallend dient gezocht hoe één en ander kan bijgestuurd. Daarnaast ben ik zeer begaan met de vorming in de orde. Zo organiseer ik werksessies voor onze vormingsverantwoordelijken in de verschillende regio's. In een commissie denken we na over hoe we het religieuze leven nieuwe impulsen kunnen geven. Proberen we uit te klaren aan welke verwachtingen kandidaten moeten voldoen. Welke vorming moeten ze krijgen? Hoe kunnen we hun permanente vorming organiseren? Daarnaast coördineer ik onze commissie Spiritualiteit en Liturgie. En natuurlijk zijn er nog tal van materi-

ele beslommeringen waarvoor we oplossingen moeten zoeken.”

Na zo'n verblijf komt onze gesprekspartner hier telkens echt thuis. „Gevoelsmatig werd Rome echt mijn thuis. Natuurlijk ook dankzij het milde klimaat en het overvloedige licht. Hoe hectisch en chaotisch de stad ook is, na een tijdje Brazilië lijkt Rome een dorp.”

„Weet je dat ik hier graag rondfiets? Geregeld ga ik mee voor met de Nederlanders in de Friezenkerk aan het Sint-Pietersplein. Fiets ik daar 's zondagsochtends naartoe, dan lijkt het of ik de hele stad voor mij heb. Ik neem bewust de tijd om hier ook pelgrim te zijn en me op die manier te laten boeien door de stad. Toch ken ik Rome niet echt goed. Ik probeer gewild niet de toerist uit te hangen. Ik woon, werk en leef hier. Mij boeien bovenal de mensen, niet de gebouwen. Met onze gemeenschap hebben we goede contacten met enkele Romeinse families. Zo kom je ook thuis in de ziel van deze stad.”

Meer dan stenen

Walraet wil zich laten raken door de mensen die hij ontmoet. „Aanvankelijk had ik ook een taak in onze kerk in Velabro. Zo kwam ik in aanraking met het dagelijkse leven van de Romein. Wil je echt de mensen van Rome leren kennen, dan raad ik aan naar de kapel van hoofdstation Termini te trekken. Daar ontmoet je een doorsnede van de hele bevolking. Boeiend en confronterend tegelijk.”

Als we blijven aandringen naar een favoriete plek, volgt een verrassende suggestie. „Even buiten Rome ontwierp de Amerikaanse architect Richard Meier een schitterende nieuwe kerk voor het Jubeljaar 2000. Hedendaags en uitdagend voor onze traditierijke liturgie. Ga er naartoe op zondagochtend, want dan zit die grote kerk vol voor de hoogmis. Wat een contrast met Vlaanderen met soms hooguit vijftig kerkgangers!”

Tot slot peilen we naar zijn toekomstplannen. „Dit jaar eindigt mijn tweede termijn als assistent en ik ben niet meer herkiesbaar. Ik sta voor een cruciale fase in mijn leven. Keer ik terug naar Vlaanderen, of neem ik elders verantwoordelijkheid op? Volgend jaar neem ik een sabbatjaar om klaarheid te scheppen in mijn toekomst.”

Een uitgebreide versie van dit interview vindt u op de website www.kerknet.be/walraet.

Advertentie

GOEDKOOPST in zijn assortiment

Everyday aardbeienconfituur extra 450 g

€ **0,78**
€ 1,73/kg

colruyt
laagste prijzen